

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, ןבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia XXII.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

respunzând la întrebarea : *pe cine?* (אֶת־מִי). Ele sunt compuse de prepozițiunea אֶת (אֹת) cu literele הַכְּנוּיִם ; acestea sunt :

<i>fem. mascul.</i>		<i>fem. mascul.</i>	
pe noi — — — —	אוֹתֵנוּ	pe mine — — — —	אוֹתִי 1
» voi	אֶתְכֶם (אוֹתְכֶם) -כֵן	» tine (* אוֹתְךָ / * אוֹתְךָ)	2
» ei(ele)	אוֹתָם־הֵן (אוֹתָהֶם)	» ea	אוֹתָהּ
		pe el	אוֹתוֹ 3

și locuitorii lor sunt literele הַכְּנוּיִם, cari se atarnă la verb, precum : שְׁמַרְתִּי אוֹתְךָ i. l. d. שְׁמַרְתִּיהֶן i. l. d. מְשִׁיתִי אוֹתוֹ ș. a. m. d.

C) Pronume *posesive* sunt acelea, cari arată o ființă sau un lucru ca posesor, și răspund la întrebarea : *a cui?* (שֶׁל מִי). Ele se exprimă prin cuvântul שֶׁל cu literele הַכְּנוּיִם precum urmeaza :

al nostru — — — —	שֶׁלֵנוּ	al meu — — — —	שֶׁלִי 1
» vostru	שֶׁלְכֶם (שֶׁלְכֶן)	» teu — — — —	שֶׁלְךָ, שֶׁלְךָ 2
» lor — — — —	שֶׁלָהֶם (שֶׁלָהֵן)	» ei — — — —	שֶׁלָהּ
		al lui — — — —	שֶׁלוֹ 3

sau prin litere הַכְּנוּיִם atarnate la substantiv, cum și este mai des întrebuintat, precum : עֵבֶרְךָ ; בֵּית שֶׁלִי i. l. d. בֵּיתִי i. l. d. עֵבֶר שֶׁלְךָ i. l. d.

LECTIA XXII.

D) Pronume *demonstrative* sunt acelea, cari aratând ființa sau lucrul numit, îl deosebesc de alte ființe sau lucruri de acelaș fel. Sunt următoarele : Sing. m. : זֶה sau

[* אוֹתִיכִי, אוֹתְךָ*

זו (acesta), f. זאת sau זה (aceasta); pl. pentru ambele genuri: אלה (aceste), אלו (aceștia); — הוּא (acela), היא (aceia); הַלְלוּ (același), הַלְלוּ (aceeași), הַלֵּל (acelaș), הֵם (acelea).

E) Pronume *relative* sunt acelea, cari se referă la un substantiv numit înainte, și pe care îl determină printr'o propozițiune; este cuvântul אשר sau litere ה sau ש, și însemnează: care, ce, d. p. הַהֹלֵךְ (care merge), הַפּוֹכֵחַ (care conjoară) ca: אֲשֶׁר סוֹבֵב, אֲשֶׁר הֹלֵךְ; — שֶׁקָּמְתִי (ce te-aiseulat), שֶׁלִּשְׁלֹמֹה (ce a lui Salomo), שֶׁאַתָּה (ce tu), אֲשֶׁר אַתָּה, אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה, אֲשֶׁר קָמְתִי.

F) Pronume *interogative* sunt acelea, cu cari întrebăm după o ființă sau lucru, și sunt: מִי (cine? care), מֵי (cui? a cui?), מֶה* (înaintea de מה:א:ה:ר și înaintea de מה:ה:ע, מה? ce), מֵדַע (de ce? pentru ce?), אֵיזָה (care?) și a.

G) Pronume *prepoziționale* sunt acelea, cari arată diferitele raporturi sau cazuri ale persoanelor propozițiunii; ele se exprimă prin literele ב כ לֵם cu sufixele הַכְּנוּיִם în modul următor.

	ב (במו)				
	fem.	sing.	masc.		
in, prin, cu mine	בִּי	—	—	—	בִּי
" " " tine	בְּךָ	—	—	—	בְּךָ, בְּךָ

*) ה din מה se numește דְּחִיק (respins sau înghițit) adică se respinge din cauză literei ce urmează (daca nu este una din literele ה ה ה ע ו) și care pentru acest cuvânt primește un דְּגֵשׁ d. p. מֵה־מֵה־זֶה. ș. a.

in prin trinsă	בָּהּ	in prin ,trinsu	בו
	plur.		
in, prin, cu noi	בָּנוּ	— — — — —	בָּנוּ
» » » voi	בָּכֶם	— — — — —	בָּכֶם
» » » ei, ele	בָּהֶן	(בָּמֹה)	בָּהֶם (בָּהֶמָּה)

ב (בְּמוֹ)

	fem.	sing.	masc.
ca mine	—	בְּמוֹנִי	— — — — — בְּמוֹנִי
» tine	—	בְּמוֹךָ	— — — — — בְּמוֹךָ
» dinsă	—	בְּמוֹהָ	ca el — — — בְּמוֹהוּ
		plur.	
ca noi	—	בְּמוֹנוּ	— — — — — בְּמוֹנוּ
» voi	—	בְּמוֹכֶם	— — — — — בְּמוֹכֶם
» ei ele	—	בְּמוֹהֶן	ca ei — — — בְּמוֹהֶם

ל (לָלוּ)

	fem.	sing.	masc.
la mine, mie		לִי	— — — — — לִי
» tine, ție		לְךָ	— — — — — לְךָ, לְךָ
» ea, ei		לָהּ	la el, lui, i לָו
		plur.	
la noi, nouă		לָנוּ	— — — — — לָנוּ
» voi, vouă		לָכֶם	— — — — — לָכֶם
» ele, lor		לָהֶן	la ei, lor (לָמוּ) לָהֶם

מ (מִמֵּן)

	fem.	sing.	masc.
de la mine		מִמֵּנִי	— — — — — (מִמֵּנִי)

de la	tine	מִמֶּךָ		— — —	מִמֶּךָ, מִמֶּךָ
„ „	ea	מִמֶּנָּה (מִנָּה)	de la	(מִנּוּ) מִמֶּנּוּ	מִמֶּנּוּ (מִנּוּ)
				<i>plur.</i>	
de la	noi	מִמֶּנּוּ		— — —	מִמֶּנּוּ
„ „	voi	מִכֶּן		— — —	מִכֶּם
din	ele.	מִהֶנָּה (מִהֶנָּה)	din ei	(מִמֶּנּוּ) מִהֶנּוּ	מִהֶם (מִמֶּנּוּ)

Deprindere :

Intrebuințați pronumele *personale* și *objective* cu niște vorbe potrivite, ca d. p. : אֲנִי כוֹתֵב (eu scriu), הוּא קוֹרֵא (el chiamă); צִוָּה אוֹתָךְ (și a poruncit), שָׁמַר אוֹתִי (m'a păzit). Urmați tot astfel și cu pronumele *demonstrative*, *interogative* și *prepoziționale*, formând propozițiuni mici. Să se caute în Biblie propozițiuni cu pronume *relative* (שֶׁ הוּא אִשֶּׁר) și *interogative*.

LECTIA XXIII.

Verbul (פִּעֵל).

Se deosebesc 2 feluri de verbe :

1. Verbul *transitiv*, פִּעֵל יוֹצֵא, care arată o lucrare ce trece asupra unei ființe sau unui lucru, și care răspunde la întrebarea *ce?* (מָה?) sau *pe cine?* (אֶת-מִי?), d. p. când zic : אָבִיו שָׁמַר (tatăl-seu a păstrat), se poate întreba : *ce* sau *pe cine* a păstrat? - אֶת הַדְּבָרִי (cuvântul, lucrul); - יִשְׂרָאֵל אָהֵב (Israel a iubit), *pe cine?* אֶת-; așa dar vorbele שָׁמַר, אָהֵב, sunt *transitive*,
2. Verbul *intransitiv*, פִּעֵל עֹמֵד, care arată o lucrare ce nu trece asupra unei ființe sau a unui lucru, și la care nu se poate întreba : *ce?* sau *pe cine?* de p. :